

Mojca Funkl

ŠE VERJAMEM V LJUBEZEN

Z ISKRIVO MOJCO FUNKL NA BURGERJU SREDI LJUBLJANE. TUDI O TEM, KAKO JE SERIJO SNEMATI Z BIVŠIM MOŽEM, KAKO JE, KO TI SREDI LOČITVE POPOLN NEZNANEC VZAME DRAGEGA SODELAVCA IN KO MORAŠ POISKATI TERAPEVTSKO POMOČ.

Besedilo: DENIS ŽIVČEC
Foto: IGOR NAPAST

En tak drobižek za velikimi rožnatimi očali je prihitel po ljubljanski Nazorjevi. S kapico na glavi, a so se tudi v oblačnem vremenu pod njo bleščali lasje, ki si jih je morala posvetiti, odkar igra nesrečno poročeno Sonjo v Reki ljubezni. Medtem ko se mi je že daljšavi nasmihala, sem se v mislih spraševal, ali naj ji povem, da mi gre Sonja na živce. Trpeča slovenska mati, ki joče in joče, a hkrati ne naredi ničesar, da bi bilo njeno življenje lepše. Češ, vzdržala bo zaradi otrok. Vedel sem, da mi bo prej ali slej zletelo iz ust, nekje med burgerjem, na katerega me je povabila. Burger. Heh. Po mesecih penic, praškov, pikic in pokic pravzaprav prava osvežitev. A takšna Mojca Funkl pač je. Nezapletena, zemeljska, naravna. Nič na njej ni prisiljenega, niti zvezdniskega, četudi njen obraz gledamo v elitnem televizijskem terminu. Njena energija je mehka, topla, glas pa kot dobro uležana domača odeja - nemogoče je, da bi ti v njeni prisotnosti bilo neprijetno. In v resnici je višja, kot sem si mislil.

Trendovski Hoodburger je izbrala, ker je le streljaj od Mestnega gledališča ljubljanskega, kjer je še pred nekaj minutami vadila tretje dejanje predstave Gloria, ki jo režira njen televizijski mož Brane Šturbej. Nekje med bližajočo se premiero in „moram pobrati otroke“ je našla čas tudi zame. In najbolj naravno na svetu se mi je zdelo z njo stati s kovinskim pladenjčkom pred pultom s hamburgerji, prtički, pivom in ledenim čajem. Kot stara frenda, le da sva se videla prvič.

Dnevi pred premiero so za igralce posvečen čas in vprašal sem jo, ali sploh kaj spi. „Neprespane noči so tudi iz drugih razlogov, ne samo zaradi premiere, a je zelo intenzivno. Tudi zato, ker prvič delam predstavo z nekom, ki ga zelo dobro poznam, a prvič v vlogi režiserja. Gre za super tekst, ki ga je napisal mladi Američan Branden Jacobs - Jenkins, rojen leta 1984, in govori o generaciji, ki dela v pisarnah, brez prihodnosti. Vsak v svojem razdelku, prekarci, stari med dvajset in trideset let. Spi pa človek kdaj tudi ne zato, ker ima doma dva otroke. Že po porodu, ko sem se vrnila v teater, sem videla, da bom morala stvari prijeti drugače. Prej sem gledališke vaje vedno nosila s seboj, tudi v srcu in glavi, a če imaš otroke, to do njih ni pošteno. Niti do teatra. Ker nisi ne tu in ne tam,“ odvrne.

REKA LJUBEZNI JE SOKIRALA TUDI IGRALCE

Ob teatru in družini snema še serijo in hvaležna je, da pri varstvu otrok pomagata obe družini,

Kaj je sreča? Izpolnjena sem, precej bolj mirna, prisotna. Vedno sem bila ponosna, da se o stvareh pogovarjam. Tudi zdaj se. O vsem. Ne morem pa govoriti o odnosu, ker ga trenutno nimam.

tako njena kot družina od lani bivšega moža Gregorja Grudna, s katerim igra v Reki ljubezni. Dečka sta stara štiri in šest let. Da imata slavna starša, jima je še vseeno. „Čutita pa, da zvečer velikokrat manjkava. Stara sta še toliko, da ne vesta, da je večina ljudi zvečer doma. A učiva ju, da starša to delata s strastjo in ljubeznijo. Bolj jima je sicer trenutno zanimiv oče, ki ustvarja Križ Kraž in je pripovedovalec v Pujsi Pepi,“ se nasmehne. Televizijska izkušnja je ni ponesla v višave. „Mislim, da sem takšna, kot sem bila pred šestimi leti. Četudi so me vmes druge življenjske izkušnje precej spremenile,“ doda. Pa ego? „Zdi se mi, da ga imam včasih celo premalo. V življenju moraš biti na realnih tleh in delati. Včasih se ti posreči, včasih ponesreči. Zdravo samozavest človek pridobi s časom. Z življenjem. Če bi danes srečala sebe pri dvajsetih, bi si rekla, naj se malo sprostim.“

Rada se igra. V življenju je imela samo eno

KAJ SVA JEDLA?

Hood Burger, Nazorjeva 4, Ljubljana

Mojca:

-Le Brie - krompirjeva bombica, popečena na maslu, slovenska govedina, hišna majoneza z mariniranimi šampinjoni, rezine paradižnika, sveža rukola in brie.

- Hišni krompirček
- Ledeni čaj

Denis:

- Hood Steak - goveji ramstek, narezan na tanke rezine, popražena čebula, stopljen provolone in domača štručka z maslom.
- Pivo

barbiko, še s to se nikakor ni znala poistovetiti. Si jo zaradi priljubljenosti serije že preveč lastimo? „Ne. Še zmeraj se počutim zelo varno. Ste eden od redkih, ki ste me poklicali za intervju,” se nasmehne. No, prav nič do smeha zadnje čase ni gledalcem Reke ljubezni, kjer je za zastrupitvijo z gobami umrl Blaž, eden od glavnih junakov, ki ga je upodabljal mladi Voranc Boh. Zakaj tako mračno? „Scenarij je bil šok tudi za nas. Za preobrat smo izvedeli tik pred tem, ko smo začeli brati scenarij. V drugi sezoni tega še nismo vedeli. Zgodbo so avtorji hoteli nekam zapeljati in najbolj učinkovito je to narediti s šokom,” pravi. Kako pa igralec prenese snemanja pogrebov in žalovanja? „Snemali smo med počitnicami. Zbližalo nas je, veliko smo bili skupaj, saj je bilo veliko skupinskih prizorov. Sreča v nesreči. Je bilo pa hudo, a smo imeli nekaj štosov. Voranc se je stikal s 'svojo' žaro, lastovka se je med pogrebom ponečedila na Jožefa Ropošo,” nadaljuje.

MOJCA SE JE LOČILA, SONJA VZTRAJA

Medtem ko poskuša čim bolj elegantno jesti svoja sočna burgerja – ona je izbrala Le Brie, jaz pa Hood Steak –, se opogumim. Vam gre Sonja na živce? „Ja, včasih mi tudi gre,” odvrne in počutim se nekako olajšano. „A to je dobro, ker to pomeni, da je drugačna od Mojce. Mojca bi se ločila. Trenutno se Sonja ukvarja s tem, da imata njena otroka težave. Ne vem, če bi sama bila tako razumevala in potrpežljiva,” doda.

Njen lik je nastal, še preden se je Mojca ločila v resničnem življenju. Se je Sonja spremenila? „Ne, Mojca se je. Sonjo peljejo, kot jo peljejo, in ne naredi za zdaj še nič konkretnega,” razmišlja. Pomislim, da ji prav lahko ni moglo biti igrati nesrečne žene, medtem ko se je doma ukvarjala z ločitvenimi papirji. „Snemanje mi je pomagalo. Lahko sem se osredotočila na delo in trenutek. Je

Dolgo sem potrebovala. Bila sem v adrenalinskem šoku. Iz mene sta šla jeza in bes, ne pa žalost. Ta je prišla kasneje.

pa Sonjina situacija zelo drugačna od moje,” pravi. Bi Sonji svetovala ločitev? „Bi. Že zdavnaj.”

Mar ne pravijo, da se je za ljubezen treba boriti? „Že, a ne vztrajati za nič. Na zvezi je treba delati. Zveza je trud z obeh strani. Ljudje pa na tem ne želijo delati in hitro vržejo puško v koruzo,” pravi in glasno odvrne „Ne!”, ko jo vprašam, ali ima kdaj občutek, da je tudi sama prehitro obupala. „Sem človek, ki si je želel, da bi uspelo,” doda. Z bivšim sta sodelavca. Hm. Neprijetno? „Tudi v teatru včasih igrava skupaj. In že ko sva postala par, si je Gregor izmislil kratico SPO – strogo profesionalni odnos. Ko sva prišla v teater, sva bila v SPO, kolega. To je v situaciji, ki se nama je zgodila, zelo koristilo. Spoštujem ga kot človeka in igralca. Nikoli se nisva kregala. Najin razhod je bil zelo specifičen. Vmes so bile počitnice, ko ima človek nekaj časa zase. Lahko delam z njim,” pripoveduje.

Ste danes srečni v življenju? „Kaj je sreča? Izpolnjena sem, precej bolj mirna, prisotna. Vedno sem bila ponosna, da se o stvareh pogovarjam. Tudi zdaj. O vsem. Ne morem pa govoriti o odnosu, ker ga trenutno nimam. Igralci smo že zaradi

svojega poklica bolj odprti in sprejemajoči. Včasih sem sprejemala vse mogoče, danes pa rečem: Ne na moj račun! Z leti se ti razbije ogledalo pred ljudmi. Ne tvoje, njihovo. In vidiš, koliko je nesrečnih in v neke reči vpletenih ljudi, ki hranijo svoje nezadovoljstvo in vmes ranijo druge. Je to smiselno? Sem optimist. Še verjamem v ljubezen in dobro v ljudeh, a sem realna in zdaj vem, da je to redkost,” pravi Mojca. Je lov na novega partnerja odprt? „Kdaj pa naj bom na lovu? Sem v gledališču in z otrokoma, vmes pa snemam serijo,” zamahne z roko in naredi požirek ledenega čaja, medtem ko sam brskam po skupnem krompirčku.

Samska po štiridesetem. Seks v mestu nas je naučil, da je to alarmantna situacija z glasno tiktakajočo biološko uro. „Heh, jaz otroka že imam. Nekatere ženske se sicer v teh letih odločijo za mlajše ljubimce,” pravi. Padajo mlajši na vas? „Ne da bi vedela. Bi pa šla z veseljem na en pir z nekom. Ne nujno mlajšim, ampak ... nasploh. A se ne bojim, da bi do konca življenja ostala sama. Človek mora najprej biti rad s seboj.”

Se kdaj zjočete? „Se. Sem človek, ki se zjoče, ko ima vsega preveč. Kot ekonom Ionec. Potrebovala sem svoj čas za nekatere stvari. Ni jih dobro tlačiti v sebe, ker ne veš, kam se bodo usedle. Popkovine je treba prerezati in niti populiti s sebe,” pravi. Kako pa sta ločitev prenesla otroka? „Maksimalno nežno sva to naredila za njiju. Nikoli nisva vpila in metala stvari. Včasih je človek preprosto preveč zrel. Saj bi kdaj pasalo kaj vreči, a tega pred otroki ne narediš,” pravi.

GAŠPERJA NE OBDOJA, SITUACIJO PA

Vmes se je zgodila še tragedija z Gašperjem Tičem, s katerim je Mojca, kot tudi drugi MGL-ovci, bila zelo povezana. So pretrestljivo vest o njegovi prezgodnji smrti že predelali? „Nismo. Gašper

manjka. Ves čas je z nami, a manjka. Z vsemi je znal vzpostaviti zelo pristen odnos. Čutil si, da te ima rad. Situacija je bila zelo naporna. Spomnim sem, kako sem cel dan snemala in od Gregorja dobila sporočilo, naj ga nujno pokličem. Mislila sem, da je kaj z otrokoma, pa mi je povedal, da gre za Gašperja. A naslednji dan smo morali snemati, cel dan. Nejc Levstik, režiser, je takrat ekipi namenil precej ganljiv govor in odločili smo se, da bi Gašper, ki je prvotno bil del Reke ljubezni, želel, da delamo naprej," se spominja. A človek sploh dojame tako bizarno novico? „Ne, jaz je nisem. Dolgo sem potrebovala. Bila sem v adrenalinskem šoku. Iz mene sta šla jeza in bes, ne pa žalost. Ta je prišla kasneje," pravi. Ali Gašperja danes za karkoli obsoja? „Ne. Obsojam pa situacijo. Njega ne. Vsi smo ljudje. Različne stvari iz ljudi potegnejo različne stvari," razmišlja. Šla je, skupaj z nekaterimi kolegi, v sodno dvorano, v znak podpore. Kaj čutiš, ko v živo vidiš fanta, ki je ljubemu kolegu vzel življenje? „Nič ne čutiš. Če se zavedaš, kaj si naredil, mora biti vsakemu težko. Če ima vsaj malo vesti. Vem pa, da obstajajo ljudje, ki je nimajo. Čeprav takega ne poznam. Včasih rečeš, da bo karma naredila svoje in da kdo ne bo mogel spati. Ampak veliko takih ljudi spi zelo dobro. Če človek nima vesti, se ne sekira," razmišlja Mojca.

POISKATI MORALA STROKOVNO POMOČ

Bili so trenutki, ko se je v njej nabralo vsega. Lažje in hitreje je šlo s pomočjo. „Takrat ti lahko pomaga nekdo, ki je za to specializiran. Meni je to zelo pomagalo. Začela sem se vrteti v začaranem krogu in sem pomislila: dovolj si stara, imaš dva otroke, nekaj moraš narediti. In sem poiskala strokovno pomoč. Poklicala sem tri, preden sem našla svoji svetovalki. Ni namreč nujno, da sta z nekom kompatibilna kot človeka, četudi je velik strokovnjak. Za koristno se je izkazala distanca, s katere je terapevtka imela pogled na mojo situacijo. Prijatelji ti vedno želijo zelo pomagati in stati ob strani, ne glede na vse. Kar je prav, a potrebuješ nekoga, ki te pozna le v tem trenutku. Našla sem super pomoč. Vedela

Začela sem se vrteti v začaranem krogu in sem pomislila: dovolj si stara, imaš dva otroke, nekaj moraš narediti. In sem poiskala strokovno pomoč.

sem, da mi ne bi ustrezala skupinska terapija," pravi. Ste vedeli, po kaj greste? „Ja. Imela sem konkretna vprašanja. Rekla mi je, da ne bo z danes na jutri vse drugače. Delati je treba in si postavljati kratkoročne cilje. Če je nekaj splošno in veliko, je težko, ker ne veš, kje bi prijel. Razhod je razočaranje, ne glede na to, na kateri strani si. Samo drugače doživljamo to razočaranje. Tvoj ego hoče iz tega potegniti, da je to, kar se ti je zgodilo, del neuspeha. In potem brskaš po sebi. Stvari niso enostavne in nekatere bolijo," me preseneti, kako neposredno govori o temi, ki se marsikomu še vedno zdi tabu. Je kdaj krivila sebe? „Tukaj so me zelo dobro vodili, da ne smeš prelagati na drugega, hkrati pa tudi nase ne. Naučila sem se sprejeti stvari, ki jih popolnoma ne razumem. To je težko v življenju. Kako že gre ... Daj mi moč, da sprejem tisto, česar ne morem spremeniti, daj mi pogum, da spremenim

tisto, kar lahko spremenim. Po pomoč sem šla, ker sem se želela čim prej postaviti na lastne noge," doda Mojca.

Ker sva bila ravno v času pred premiero, jo vprašam, ali ima kak obred za srečo. „Imam ritualček, podoben, kot ga je imel Gašper. In ker ga ni, ga zdaj naredim še zanj. Ne bom pa povedala, kaj. Morda, ko bom stara," pomežikne. Tik preden se posloviva in supermama s telefonom na ušesu oddrvi po svoja otroke, mi razkrije še svoj naslednji podvig. „S Primožem Ekartom in Primožem Pirnatom bomo začeli delati super tekst Odhodi vlakov Petra Zelenke. Tema je o dveh igralcih. Zanimivo bo. Noter je vse, kar se lahko igralcem zgodi. Od tega, da pozabiš tekst, do tega, da sprašuješ, katero predstavo nocoj sploh igraš, do tega, kako je, ko igraš z nekom, s katerim si nekoč nekaj imel.“